

dette Forhold er forandret, kun vilde af føde Ulemper for Befolkningen og i høj Grad vanskeliggøre Ledelsen af de forskellige Anstalter. Som allerede anført, er det Tanken i nærværende Forslag, at Bestyrelsens Medlemmer bør være bosiddende i Nærheden af den Anstalt, som de skulle lede, og at det er i Strid med Anstaltens Tary, naar dens Forstander skal føre Tilsyn andre Steder og af den Grund foretage hyppige Rejser. Det vilde være et afgjort Tilbageskridt fra den nuværende Ordning, og endnu mere fra den ved Forslaget tilsigtede, om Administrationen af det jyske Aandssvagevæsen skulde lægges ind under en Fællesbestyrelse med Sæde i Kjøbenhavn, og om de Forstandere, der fik Sæde i Bestyrelsen, skulde rejse frem og tilbage mellem de forskellige Anstalter. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet maa af Hensyn til den Ordning, der er truffen ved Loven af 1898, i det hele tiltræde den Kritik af de nævnte Bestemmelser, som er givet af Professor Chr. Keller i en Skrivelse til Statsrevisionen og optrykt i dens Betænkning for Finansaaret 1897—98; men i øvrigt skal tilføjes, at da den paa-tænkte Bestyrelsesordning, som forudsat ved Loven af 1895, under enhver Omstændighed maatte være betinget af en frivillig Overenskomst desangaaende mellem de tvende Bestyrelser, er det formentlig alene af denne Grund naturligt at lade Spørgsmaalet om Indretningen af en saadan Fællesbestyrelse bero, indtil det muligvis maatte blive rejst fra Anstaltens Side, hvorved et med Tidsforholdene stemmende Forslag kunde blive Genstand for Overvejelse. Der foregribes derfor intet ved Ophævelsen af de oftnævnte Bestemmelser, medens disse paa en lidet naturlig Maade foregribe den fremtidige Udvikling.

Den Ensartethed i Anstaltsledelsen, som kan anses for ønskelig, har man tilstræbt ved en Udvidelse af Ministeriets Tilsynsret. Til Dels af dette Hensyn har man ved § 5 i flere Retninger ændret Reglerne i Loven af 1895 § 2 om den Kellerske Anstalts Bestyrelse. Først maa nævnes, at Reglen om, at Forstanderen — eller hvis flere Forstandere ansættes, en af disse — skal være Formand i Bestyrelsen, er ophævet, idet Forstanderen som saadan ikke mere faar Sæde i Bestyrelsen. Den hidtilværende Ordning af Forstanderens Stilling er forklarlig af historiske Grunde, da Loven af 1895 hviler paa en Overenskomst med Forstanderen som Repræsentant for den tidligere rent private Anstalt, men den stemmer ikke med Principet i

den hele Bestyrelsesordning, navnlig ikke med Tanken om et effektivt Statstilsyn, da det ikke vil kunne undgaaes, at en Forstander, som tillige er Formand i Bestyrelsen, faar en saa overvejende Indflydelse paa alle Afgørelser, at de andre Bestyrelsesmedlemmers og derigennem Ministeriets Kontrol med Anstaltens Ledelse alt for meget indskrænkes. Det er ogsaa i sin Tid ved Forhandlingen om den oftnævnte Lov med fuld Føje gjort gældende af vedkommende Minister, at selv om den nuværende Forstander paa Grund af sin særlige Indsigt i alle Anstaltsforholdene kunde overkomme den Opgave paa een Gang at være Bestyrelsesformand og eneste Forstander, vilde det ikke være heldigt at stille en lignende Fordring til hans Eftermænd (Folketingets Forhandlinger 1893—94 Sp. 4748). Den naturlige Regel, som ogsaa gælder ved den anden Aandssvageanstalt, er den, at Forstanderen eller Forstanderne ere underordnede Overbestyrelsen, hvilket selvfølgelig ikke udelukker, at de have Adgang til at tage Del i dens Forhandlinger, naar Sagen giver Anledning dertil. Det er Ministeriets Agt i den Vedtægt, som bliver at udfærdige for den nye Bestyrelse, at forbeholde Forstanderen Ret til saadan Deltagelse i alle Forhandlinger, der berøre Anstaltens daglige Drift, idet man i Forbindelse hermed vil opretholde hans Kompetence til at gøre Forslag om Reglementer og Aarsbudgetter og til at foretage Ansættelser m. m. i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler, hvilke man imidlertid ikke finder egnede til at fastsættes i Lovsform, som det hidtil delvis er sket.

Naar Ministeriet, som her foreslaaet, fremtidig kommer til at vælge Bestyrelsens Formand paa samme Maade som de andre Medlemmer, vil det kunne udøve langt større Indflydelse end hidtil paa den hele Virksomhed, men for at det kan have frie Hænder til at vælge de i alle Henseender mest egnede Personligheder, bør det ikke være bundet ved særlige Bestemmelser om Medlemmernes Kvalifikationer. Den nugældende Forskrift om, at der foruden Formanden skal være et lægekyndigt og et skolekyndigt Medlem i Bestyrelsen, foreslaas derfor ophævet, hvilket selvfølgelig ikke udelukker, at der ved Medlemsvalg blandt andet bør tages Hensyn til pædagogisk og lægelig Fagkundskab. Da der ved Siden heraf maa lægges ligesaa megen Vægt paa, at Bestyrelsen sidder inde med administrativ Dygtighed og Indsigt paa de forskellige økonomiske Omraader, hvoraf Anstaltsdriften er af-